

ΘΕΜΑ: Στέρηση ιθαγένειας αλλογενών.

1. Το άρθρο 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας (ν.δ.3370/1955) προβλέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη δυνατότητα στέρησης της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη από αλλογενείς. Η διάταξη αυτή εισάγει ανεπίτρεπτη διάκριση μεταξύ των Ελλήνων πολιτών κατά προφανή παραβίαση αφενός της αρχής της ισότητας (άρθρ. 4 παρ. 1 Συντ.) και αφετέρου του άρθρου 4 παρ. 3 πρότ. 2 Συντ. Η εφαρμογή της οδηγεί στην αφαίρεση του διαβατηρίου των ενδιαφερομένων και, άρα, στην αναίρεση του δικαιώματος εισόδου και εξόδου από τη χώρα (άρθρ. 5 παρ. 4 Συντ., άρθρ. 2, 3 του 4ου Πρωτοκ. ΕΣΔΑ, άρθρ. 12 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα).

2. Με την «μεταβατική» διάταξη του άρθρου 111 παρ. 6 Συντ. επιβάλλεται, μετά την παρέλευση της αρχικής «προθεσμίας χάριτος», η κατάργηση της ενλόγω αναχρονιστικής διάταξης. Η βούληση του συντακτικού νομοθέτη ως προς την αντιμετώπιση του θέματος είναι λοιπόν σαφής.

3. Η ισχύς του άρθρου 19 Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας έχει προξενήσει επανειλημμένα αρνητικά σχόλια σε βάρος της χώρας μας σε διεθνείς οργανισμούς (Συμβούλιο της Ευρώπης, Ε.Ε.) καθώς και σε γνωστές μη κυβερνητικές οργανώσεις με σημαντική επιρροή (Helsinki Watch, Διεθνής Αμνηστία).

4. Προτείνεται, κατά συνέπεια, η άμεση κατάργησή του.

Αθήνα, 5 Ιουλίου 1996